ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 10.02.2000 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

38

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 19. mája 1999 bola vo Varšave podpísaná Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Litovskej republiky o medzinárodnej cestnej doprave. Dohoda nadobudla platnosť výmenou nót, t. j. 20. decembra 1999, na základe článku 18 ods. 2. DOHODA medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Litovskej republiky o medzinárodnej cestnej doprave

Vláda Slovenskej republiky a vláda Litovskej republiky (ďalej len „zmluvné strany"), vedené snahou upraviť a podporiť medzinárodnú cestnú dopravu, dohodli sa takto:

Článok 1

1. Táto dohoda sa vzťahuje na medzinárodnú cestnú prepravu cestujúcich a tovaru medzi Slovenskou republikou a Litovskou republikou, ako aj na tranzitnú cestnú dopravu cez tieto štáty zabezpečovanú dopravcami, ktorí sú v súlade s platnými vnútroštátnymi právnymi predpismi štátov zmluvných strán oprávnení na vykonávanie týchto prepráv.
2. Prepravu cestujúcich a tovaru v zmysle tejto dohody môžu vykonávať len dopravcovia, ktorí majú sídlo na území štátu jednej zo zmluvných strán a ktorí sú oprávnení na vykonávanie medzinárodnej cestnej prepravy.

OSOBNÁ DOPRAVA

Článok 2

1. Osobná doprava je preprava osôb a ich batožiny autobusmi vrátane ich prázdnych jázd súvisiacich s týmito dopravnými službami.
2. Za autobusy sa považujú motorové vozidlá, ktoré sú určené na prepravu osôb a batožiny a ktoré majú viac ako deväť miest vrátane miesta vodiča.

Článok 3

1. Pravidelná autobusová doprava je preprava osôb v určených časových intervaloch na určenej linke, pričom je cestujúcim umožnené nastupovať a vystupovať na určených zastávkach. Pravidelná autobusová doprava je prístupná každému cestujúcemu a v prípade potreby je regulovaná povinnými miestenkami.
2. Pravidelná autobusová doprava medzi štátmi oboch zmluvných strán, ako aj pravidelná tranzitná doprava cez územia ich štátov podliehajú schváleniu príslušných orgánov štátov oboch zmluvných strán.
3. Príslušné orgány štátov oboch zmluvných strán vydávajú povolenie pre tú časť linky, ktorá prechádza územím ich štátu.
4. Žiadosť o povolenie sa predkladá príslušnému orgánu štátu zmluvnej strany, v ktorom je vozidlo evidované.
5. Žiadosť podľa odseku 4 tohto článku musí obsahovať predovšetkým tieto údaje:

a) názov dopravcu a jeho plnú adresu,

b) druh dopravy,

c) požadovaný čas platnosti povolenia,

d) čas prevádzky a počet jázd za deň alebo za týždeň,

e) cestovný poriadok (plán trasy),

f) náčrt vedenia linky s vyznačenými zastávkami na nastupovanie a vystupovanie cestujúcich a hraničnými priechodmi,

g) dĺžku linky v kilometroch,

h) čas vedenia vozidla a čas odpočinku vodičov,

i) maximálny počet miest na sedenie,

j) cestovné a tarifné podmienky.

6. Príslušný orgán štátu jednej zmluvnej strany odovzdá príslušnému orgánu štátu druhej zmluvnej strany žiadosť so všetkými predpísanými údajmi požadovanými na schválenie príslušným orgánom štátu druhej zmluvnej strany.

7. Povolenie sa vydáva najviac na päť rokov a možno ho na základe žiadosti predĺžiť.

Článok 4

1. Kyvadlová doprava je preprava určitých skupín cestujúcich, ktoré sa prepravujú po určenej trase tam a späť z toho istého východiskového miesta do toho istého cieľového miesta. Tie skupiny cestujúcich, ktoré sa prepravovali do cieľového miesta, sa neskôr prepravia späť do východiskového miesta. Východisková oblasť a cieľová oblasť zahŕňajú východiskové a cieľové miesto, ako aj všetky miesta nachádzajúce sa v okruhu 50 km. Kyvadlová doprava musí zabezpečovať okrem prepravného výkonu ubytovanie cestujúcich v cieľovom mieste. Prvá jazda späť a posledná jazda tam musia byť prázdne.

2. Na vykonávanie kyvadlovej dopravy je potrebné povolenie príslušného orgánu štátu druhej zmluvnej strany. Žiadosť o udelenie povolenia podáva žiadateľ priamo príslušnému orgánu štátu druhej zmluvnej strany. Musí sa podať najneskôr 30 dní pred začatím kyvadlovej dopravy.

3. Žiadosť podľa odseku 2 tohto článku musí obsahovať názov dopravcu, jeho adresu, cestovný poriadok, počet jázd a údaje o ubytovaní, ako aj údaje o dĺžke pobytu v cieľovom mieste.

4. Zásady povoľovacieho konania, tlačivá, kontrolné dokumenty a ďalšie otázky dohodne zmiešaná komisia zriadená podľa článku 17 tejto dohody.

Článok 5

1. Príležitostná doprava je doprava, ktorá svojím charakterom nezodpovedá ustanoveniam článkov 3 a 4 tejto dohody.

2. Príležitostná doprava medzi štátmi oboch zmluvných strán alebo tranzitom cez ich územia nevyžaduje povolenie, ak

a) sa tým istým vozidlom prepravuje tá istá skupina cestujúcich vracajúca sa do východiskového miesta,

b) sa prepravujú cestujúci do cieľového miesta a vozidlo sa vracia prázdne.

3. Príležitostná doprava, ktorá nezodpovedá ustanoveniam odseku 2 tohto článku, podlieha schváleniu príslušným orgánom štátu zmluvnej strany.

4. Príslušné orgány štátov zmluvných strán si vymenia informácie o počte povolení na dopravu uvedenú v odseku 3 tohto článku a na jazdy prázdnych autobusov na účely zabezpečenia následnej prepravy osôb v prípade technických porúch a dopravných nehôd autobusov. Zmiešaná komisia zriadená podľa článku 17 tejto dohody určí kontrolný dokument na prepravu uvedenú v odseku 2 tohto článku.

NÁKLADNÁ DOPRAVA

Článok 6

Dopravca vykonávajúci prepravu tovaru podľa článku 1 tejto dohody musí mať vo svojom vozidle povolenie vydané príslušným orgánom štátu druhej zmluvnej strany, pokiaľ vykonáva prepravu medzi územiami štátov zmluvných strán, tranzitnú dopravu alebo prepravu do tretieho štátu a z neho, ak zmiešaná komisia uvedená v článku 17 tejto dohody nerozhodne inak.

Článok 7

Počet a druh povolení vydaných podľa článku 6 tejto dohody a ďalšie podmienky týkajúce sa prepravy určia priamo príslušné orgány štátov zmluvných strán v súlade s rozhodnutiami zmiešanej komisie zriadenej podľa článku 17 tejto dohody.

Článok 8

1. Žiadne oprávnenie alebo povolenie sa nevyžaduje na prepravu

a) nákladu prepravovaného na letiská alebo z letísk v prípade poruchy lietadla alebo v prípade nebezpečenstva,

b) poškodeného vozidla alebo jeho prívesu,

c) zostatkových častí vraku,

d) predmetov sťahovacími vozidlami,

e) poštových zásielok,

f) exponátov a zariadení na výstavy a veľtrhy,

g) vecí, rekvizít a scénických výprav na divadelné, filmové, cirkusové, rozhlasové a televízne predstavenia,

h) uhynutých zvierat okrem prípadov ich priemyselného spracovania,

i) včiel a rybích násad,

j) kvetov a iných ozdobných rastlín,

k) farmaceutických a iných materiálov ako pomoc pri živelných pohromách a nebezpečenstvách,

l) prázdnych vozidiel, ktoré majú nahradiť poškodené vozidlá a zabezpečiť prepravu, ktorú poškodené vozidlá nemôžu vykonať,

m) s prívesom v skupine vozidiel zloženej z vozidla domáceho dopravcu a prívesu zahraničného dopravcu,

n) vozidiel vykonávajúcich údržbu a servis alebo technickú pomoc a opravy poškodených vozidiel,

o) vozidla, ktoré má nahradiť iné poškodené vozidlo nachádzajúce sa na území štátu druhej zmluvnej strany,

p) materiálov na vzdelávanie a reklamné účely,

q) vozidiel s celkovou maximálnou hmotnosťou 6 t a úžitkovou hmotnosťou 3,5 t.

2. Pri doprave podľa odseku 1 tohto článku musí mať vodič vo vozidle všetky potrebné doklady a dokumenty, ktoré osvedčujú, že ide o jeden z vymenovaných druhov dopravy.

Článok 9

1. Pokiaľ ide o hmotnosť a rozmery vozidiel, každá zmluvná strana sa zaväzuje, že na vozidlá evidované v štáte druhej zmluvnej strany neuvalí prísnejšie podmienky ako na vozidlá evidované vo vlastnom štáte.

2. Ak prekročí hmotnosť alebo rozmery vozidla alebo nákladu hmotnosť alebo rozmery prípustné na území štátu druhej zmluvnej strany, musí byť vozidlo vybavené osobitným povolením vydaným príslušným orgánom štátu druhej zmluvnej strany.

3. Dopravca štátu jednej zmluvnej strany, ktorý chce vykonávať prepravu nebezpečného tovaru na území štátu druhej zmluvnej strany, požiada príslušné orgány štátu druhej zmluvnej strany o

vydanie osobitného povolenia pred začatím prepravy, ak sa takéto osobitné povolenie vyžaduje podľa vnútroštátnych právnych predpisov štátu tejto druhej zmluvnej strany.

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 10

Dopravcovia, ktorí majú sídlo na území štátu jednej zmluvnej strany, sú povinní dodržiavať dopravné a colné predpisy platné na území štátu druhej zmluvnej strany.

Článok 11

Dopravcovia, ktorí majú sídlo na území štátu jednej zmluvnej strany a ktorí vykonávajú prepravu podľa tejto dohody, platia dane, správne poplatky a dávky určené platnými vnútroštátnymi právnymi predpismi štátu druhej zmluvnej strany.

Článok 12

Vo všetkých otázkach, ktoré nie sú upravené ustanoveniami tejto dohody alebo ustanoveniami medzinárodných zmlúv, ktorými sú viazané obe zmluvné strany, sa budú uplatňovať vnútroštátne právne predpisy platné v každom štáte oboch zmluvných strán.

Článok 13

Preprava cestujúcich alebo tovaru, ktorú vykonáva dopravca štátu jednej zmluvnej strany medzi východiskovým a cieľovým miestom nachádzajúcim sa na území štátu druhej zmluvnej strany, sa nepovoľuje okrem prípadov, keď príslušný orgán štátu druhej zmluvnej strany vydá osobitné povolenie.

Článok 14

Oprávnenia alebo povolenia podľa článkov 3, 5 a 6 tejto dohody a ostatné doklady predvídané touto dohodou musia byť vo vozidlách a musia sa kedykoľvek predložiť na kontrolu na žiadosť príslušných orgánov.

Článok 15

1. Ak sa dopravca štátu jednej zmluvnej strany dopustí na území štátu druhej zmluvnej strany porušenia ustanovení tejto dohody, príslušné orgány štátu tejto zmluvnej strany budú o ňom informovať príslušné orgány štátu prvej zmluvnej strany.
2. V prípade porušenia uvedeného v odseku 1 tohto článku príslušné orgány štátu zmluvnej strany, v ktorom došlo k porušeniu, môžu požiadať príslušný orgán štátu druhej zmluvnej strany, aby
   a) dal výstrahu dopravcovi spolu s oznámením, že v prípade opakovania sa mu čiastočne alebo úplne zruší možnosť vykonávať prepravu na území štátu druhej zmluvnej strany,
   b) zrušil dočasne, čiastočne alebo úplne právo dopravcu vykonávať prepravu na území štátu druhej zmluvnej strany.
3. Orgán, ktorý urobil také opatrenie, informuje o ňom príslušný orgán štátu druhej zmluvnej strany.

Článok 16

1. Príslušné orgány, ktoré sú zodpovedné za vykonávanie tejto dohody, sú:
   a) v Slovenskej republike Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky,
   b) v Litovskej republike Ministerstvo dopravy Litovskej republiky.
2. O zmene príslušných orgánov uvedených v odseku 1 tohto článku sa zmluvné strany budú navzájom informovať diplomatickou cestou.

Článok 17

1. Zmluvné strany vytvoria na vykonávanie tejto dohody zmiešanú komisiu.
2. Táto zmiešaná komisia sa bude schádzať na žiadosť jednej zo zmluvných strán a takéto stretnutia sa uskutočnia striedavo na území štátov zmluvných strán.
3. Akýkoľvek problém týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tejto dohody sa bude riešiť priamymi rokovaniami na zasadnutí zmiešanej komisie.

Článok 18

1. Dohoda sa uzaviera na jeden rok a jej platnosť sa bude automaticky predlžovať vždy o ďalší jeden rok, ak ju žiadna zo zmluvných strán písomne nevypovie diplomatickou cestou najneskôr šesť mesiacov pred skončením jej platnosti.
2. Táto dohoda nadobúda platnosť, keď si zmluvné strany navzájom diplomatickou cestou oznámia, že boli splnené všetky podmienky stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi pre nadobudnutie platnosti tejto dohody.

Dané vo Varšave 19. mája 1999 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, litovskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za vládu
Slovenskej republiky:

Gabriel Palacka v. r.

Za vládu
Litovskej republiky:

Rimantas Didžiokas v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.